

Ενημερωτικό Δελτίο

Τόμ. 26 (2001)

Παντελής Νικολακόπουλος

doi: [10.12681/news.250](https://doi.org/10.12681/news.250)

Βιβλιογραφική αναφορά:

Παντελής Νικολακόπουλος. (2009). *Ενημερωτικό Δελτίο*, 26, 114. <https://doi.org/10.12681/news.250>

Παντελής Νικολακόπουλος (1952-2001)

Ο Παντελής Νικολακόπουλος γεννήθηκε στην Αθήνα το 1952. Μετά την αποφοίτησή του από το Κολέγιο Αθηνών σπούδασε φιλοσοφία στις Η.Π.Α. (B.A., 1974-Wesleyan University, M.A., 1977 και Ph.D, 1979-Brandeis University).

Από το 1980 άρχισε να διδάσκει στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο ως Επιμελητής στην (τότε) Έδρα Φιλοσοφίας. Το 1985 εκλέχτηκε Επίκουρος Καθηγητής του Τομέα Ανθρωπιστικών και Κοινωνικών Επιστημών και Δικαίου του Γενικού Τμήματος (και από το 1998 Τμήμα Εφαρμοσμένων Μαθηματικών και Φυσικών Επιστημών) του Ε.Μ.Π.. Ήταν από τους βασικούς συντελεστές του Προγράμματος Φιλοσοφίας και Ιστορίας των Επιστημών και της Τεχνολογίας (που ξεκίνησε στο Ε.Μ.Π. το ακαδημαϊκό έτος 1982-83 με το όνομα Πρόγραμμα Επιστημολογίας).

Επιμελητής δύο βιβλίων της σειράς Boston Studies in the Philosophy of Science, *Greek Studies in the Philosophy and History of Science*, vol. 121, 1990 και με τους Κ. Γαβρόγλου και Γ. Γκουνταρούλη, *Imre Lakatos and Theories of Scientific Change*, vol. 111, 1989, καθώς επίσης και ενός τόμου πρακτικών διεθνούς συνεδρίου (σε συνεργασία με τους Μ. Ασημακόπουλο και Κ. Γαβρόγλου), *Historical Types of Rationality*, Ε.Μ.Π., 1992. Συγγραφέας άρθρων και ανακοινώσεων σε ελληνικά και διεθνή περιοδικά, συλλογικούς τόμους, πρακτικά συνεδρίων.

Τα ερευνητικά του ενδιαφέροντα αφορούσαν κυρίως τους τομείς της ιστορικής επιστημολογίας (τέχνημα, αναπαράσταση, κανονιστικότητα), της θεωρίας της γνώσης, της φιλοσοφίας της επιστήμης και της ιστορίας της νεότερης φιλοσοφίας. Μέλος της εκδοτικής επιτροπής των περιοδικών *Δευκαλίων* (από το 1985), *Signum* (από το 1980) και review-editor του περιοδικού *Philosophical Inquiry* (από το 1990). Ήταν επίσης μέλος πολλών φιλοσοφικών εταιρειών (Ελληνική Φιλοσοφική Εταιρεία, C. S. Peirce Society, American Philosophical Association, 4S, Phi Beta Kappa κ.ά.)

Είναι πολύ νωρίς για να μιλήσει κανείς για τον Παντελή. Η αμηχανία δίνει σιγά-σιγά τη θέση της στον πόνο. Ίσως επειδή ο Παντελής ήταν πάνω από όλα Δάσκαλος, ίσως και γιατί εγώ είμαι ένας από τους μαθητές του. Κύριο μέλημα του Παντελή δεν ήταν να μεταδώσει, απλά και μόνο, τις γνώσεις του. Περισσότερο τον ενδιέφερε να μπορέσει να καταλάβει τους μαθητές του. Προτιμούσε να ακούει προσπαθώντας, στη συνέχεια, να δώσει διέξοδο στις απορίες του συνομιλητή του. Ο Παντελής δεν αποφάσιζε εύκολα να γράψει. Ομως, στα κείμενά του θα βρει κανείς στοιχεία που δύσκολα συναντάμε στους πολυσέλιδους τόμους που με τόση ευκολία εκδίδονται στην εποχή μας. Το γεγονός αυτό υπογραμμίζει και τη μεγάλη ευθύνη που έχουν όσοι επιχειρήσουν να αποτιμήσουν το έργο του. Το μόνο, λοιπόν, που θέλω τώρα να πω είναι πως δεν θα πάψει ποτέ να μου μαθαίνει καινούρια πράγματα. Αισθάνομαι τυχερός που ήμουν και παραμένω μαθητής του.

Χαράλαμπος Κόκκινος